

Sygn. akt II K 645/14

Ds 1051/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Jarocinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Janiec
Protokolant:	sekr. Joanna Ostojcka

przy udziale Prokuratora PR w J. P. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 4.03.2015 r., 17.04.2015 r. i 5.08.2015 r.

sprawy K. G., s. H. i T. z domu G., ur. (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 20.09.2014 r. w J. pow. (...), woj. (...) po spożyciu alkoholu w postaci piwa oraz wódki kierował motorowerem R. znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. mając orientacyjnie 2.0 - 2.2 promila stężenia alkoholu we krwi będąc uprzednio prawomocnie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości;

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

1. Oskarżonego K. G. uznaje za winnego tego, że w dniu 20.09.2014 r. w J. pow. (...), woj. (...) po spożyciu alkoholu w postaci 3 piw półlitrowych marki L. P. oraz 250 gram wódki czystej Wyborowej 40 % kierował po drodze publicznej na trasie z J. do R. motorowerem R. znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. mając około godz. 2/30 orientacyjnie 1,3 promila stężenia alkoholu we krwi, będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jarocinie z dnia 5 czerwca 2012 r. w sprawie II K 189/12 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii prawa jazdy w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;

3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Jarocinie kwotę 490 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie kosztów sądowych i zwalnia go od ponoszenia opłaty.

Sędzia (-)

UZASADNIENIE

Oskarżony K. G. ma 24 lata. Jest kawalerem, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony utrzymuje się z dochodów uzyskiwanych z tytułu wynagrodzenia za prace w tartaku (...) w J., gdzie zatrudniony jest na stanowisku

pracownika fizycznego. Według swojego oświadczenia oskarżony uzyskuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości około 1.200 zł. Oskarżony był karany (k. 27-28).

W dniu 20 września 2014 r. około godziny 16-17 oskarżony K. G. pojechał swoim motorowerem m-ki R. do J., gdzie umówiony był ze swoją dziewczyną P. A.. Po przybyciu na miejsce około godziny 17.00 oskarżony zaparkował motorower na parkingu koło szpitala na ulicy (...), a następnie przeszedł na ul. (...), gdzie oczekiwała na niego dziewczyna. Razem z P. A. poszli najpierw na spacer po J., a następnie około godziny 19.00 udali się do lokalu (...), gdzie zamówili dużą pizzę. Siedząc w tym lokalu oskarżony zakupił 3 piwa L. P., które sam wypił. Po zjedzeniu posiłku około godziny 21.30 oskarżony udał się następnie wraz z dziewczyną na dyskotekę do lokalu (...) w J., gdzie dalej spożywał alkohol, tym razem w postaci wódki, której jak przyznał wypił około 0,5 litra wraz z jednym ze swoich znajomych, spożywając około 250 gram alkoholu. K. G. około godziny 23.30 wyszedł z dyskoteki wraz z P. A., którą zamierzał odprowadzić do domu. Po drodze pokłócił się jednak ze swoją dziewczyną w następstwie czego zostawił ją na ulicy, a sam chodził bez konkretnego celu po J..

/dowód: wyjaśnienia K. G. (k.16V-17, 48V-49), zeznania P. A. (k. 48-48V, 12-13) /

Około godziny 2.30 kiedy oskarżony poczuł się dobrze i ocenił, że nie jest już pod wpływem alkoholu udał się na parking, gdzie stał jego motorower, a następnie pojechał nim do domu do oddalonego o około 13 km R.. Powołany w sprawie biegły obliczył, że uwzględniając ilość i rodzaj wypitego przez oskarżonego w dniu zdarzenia alkoholu oraz deklarowany czas kiedy go spożywał, oskarżony kierując motorowerem około godziny 2.30 znajdował się w stanie nietrzeźwości, a stężenie alkoholu w jego organizmie wynosiło około 1,3 promila. Wyrokiem Sadu Rejonowego w Jarocinie z dnia 05 czerwca 2012 roku w sprawie II K189/12 oskarżony K. G. skazany został prawomocnie za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

/dowód: wyjaśnienia K. G. (k.16V-17, 48V-49), opinia biegłego J. K. (k.62-63), odpis wyroku (k.34) /

Oskarżony K. G. przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym (k.16V-17) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 20.09.2014 roku pojechał swoim motorowerem m-ki R. do J., gdzie umówiony był ze swoją dziewczyną P. A.. Po przybyciu na miejsce około godziny 17 oskarżony zaparkował motorower na parkingu koło szpitala na ulicy (...), a następnie przeszedł na ul. (...), gdzie oczekiwała na niego dziewczyna. Razem z P. A. poszli najpierw na spacer po J., a następnie około godziny 19 udali się do lokalu (...), gdzie zamówili dużą pizzę. Siedząc w tym lokalu oskarżony zakupił 3 piwa L. P., które sam wypił. Oskarżony wyjaśnił dalej, że po zjedzeniu posiłku około godziny 21.30 udał się następnie wraz z dziewczyną na dyskotekę do lokalu (...) w J., gdzie dalej spożywał alkohol, tym razem w postaci wódki, której jak przyznał wypił około 0,5 litra. K. G. podał dalej, że około godziny 23.30 wyszedł z dyskoteki wraz z P. A., którą zamierzał odprowadzić do domu. Po drodze pokłócił się jednak ze swoją dziewczyną w następstwie czego zostawił ją na ulicy, a sam poszedł na parking, gdzie znajdował się jego motorower. Oskarżony przyznał dalej, że zdawał sobie sprawę z tego, że jest nietrzeźwy, mimo to wszedł na motorower, którym pojechał do R. oddalonego od J. o około 13 kilometrów. Oskarżony przyznał także, że w ostatnim czasie był parokrotnie zatrzymywany z uwagi na kierowanie motorowerem w stanie nietrzeźwości, dlatego wołał przyznać się sam do popełnionego przestępstwa, gdyż liczył, iż spowoduje to łagodniejsze potraktowanie go przez Sąd.

Przesłuchiwany podczas rozprawy oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu w oskarżeniu przestępstwa i wyjaśnił, że w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do winy, gdyż pomylił dzień zdarzenia. Jednocześnie oskarżony oświadczył, że z całą pewnością w dniu 20.09.2014 roku, kiedy po rozstaniu się z dziewczyną jechał na motorowerze był trzeźwy, gdyż tego dnia nie spożywał alkoholu. (k.45-45V). Oskarżony odwołał także złożone przez siebie wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego w takiej części w której przyznawał się do picia alkoholu. Przesłuchiwany kolejny raz podczas rozprawy (k.48V-49) oskarżony zmienił podawaną przez siebie wersję przebiegu zdarzeń wskazując, że w dniu 20.09.2014 roku przebywając w towarzystwie (...) wypił 3 piwa półlitrowe, a następnie przebywając na dyskotekę wypił około 250 gram wódki. Oskarżony podał także, że wódkę pił od godziny 20 do godziny 22-22.30. K. G. podał dalej, iż około godziny 23.00 wyszedł z P. A. z dyskoteki z którą następnie pokłócił się w trakcie, gdy odprowadzał ją do domu. Oskarżony wyjaśnił dalej, że po rozstaniu się na ulicy ze swoją dziewczyną,

chodził przez długi czas po J. rozmyślając o swoim związku. K. G. podał dalej, że do domu pojechał dopiero około godziny 2.30, kiedy czuł się już zupełnie trzeźwy. Oskarżony podał także, iż tej nocy nie dzwonił do swojej mamy, aby ta przyjechała po niego do J..

Przesłuchana w charakterze świadka P. A. zeznała, iż w dniu 20.09.2014 r spotkała się w J. ze swoim chłopakiem K. G. z którym udała się na dyskotekę. Świadek zeznała, iż oskarżony w jej obecności wypił tego wieczoru 3 piwa półlitrowe oraz około 250 gram wódki. P. A. zeznała także, że oskarżony był już pod widocznym wpływem alkoholu, co było przyczyną ich kłótni. Świadek zeznała także, że nie jest w stanie podać przybliżonej godziny rozstania z oskarżonym. Zeznała też, iż nie wie co robił po rozstaniu z nią K. G. oraz kiedy i czym pojechał do swojego domu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom, jakie złożył oskarżony K. G. w taki zakresie w jaki przyznał się on do tego, iż w dniu zdarzenia spożywał alkohol. Wskazać należy w tym miejscu, iż oskarżony w trakcie toczącego się postępowania podał 3 różniące się wersje przebiegu zdarzenia, przy czym Sąd uwzględniając treść zeznań jakie złożyła P. A. odrzucił jako niewiarygodne te wyjaśnienia w których oskarżony utrzymywał, że w dniu zdarzenia nie spożywał w ogóle alkoholu. Oskarżony nie został w dniu zdarzenia zatrzymany do kontroli drogowej, a wszczęcie postępowania karnego w niniejszej sprawie było następstwem samooskarżenia się przez K. G.. Sąd zatem ustalając faktyczne stężenie alkoholu, które mogło wystąpić w organizmie oskarżonego zmuszony był swoje ustalenia w tym zakresie oprzeć na relacji samego K. G. zarówno co do rodzaju i ilości wypitego alkoholu, czasu w trakcie którego alkohol był spożywany oraz czasu w którym oskarżony jechał następnie motorowerem. W niniejszej sprawie nie budziła wątpliwości Sądu ilość i rodzaj alkoholu jaki wypił w dniu zdarzenia oskarżony, gdyż w tym zakresie jego wyjaśnienia były zgodne z zeznaniami P. A.. Natomiast Sąd nie był w stanie obiektywnie zweryfikować wyjaśnień oskarżonego, co do czasu spożywania przez niego alkoholu oraz rzeczywistej pory, kiedy pojechał do domu. W zaistniałej zatem sytuacji Sąd przyjął za wiarygodne te wyjaśnienia w których oskarżony przedstawił korzystniejszą dla siebie wersję przebiegu zdarzeń. Opierając się więc na informacjach przekazanych przez oskarżonego oraz przyjmując za wiarygodne, że na motorowerze jechał dopiero około godziny 2.30 biegły obliczył, że w organizmie oskarżonego stężenie alkoholu w chwili kierowania przez niego pojazdem mechanicznym sięgało wartości 1,3 promila.

Sąd dał także w pełni wiarę zeznaniom złożonym przez świadka P. A., albowiem zeznawała ona na okoliczności, którym oskarżony nie zaprzeczał, a sama treść tych zeznań, nie kwestionowanych przez oskarżonego potwierdzała w znacznym stopniu złożone przez niego wyjaśnienia.

Natomiast zeznania T. G. nie wnoszą niczego istotnego do sprawy i tak zostały ocenione przez Sąd.

. Za w pełni przydatną dla sprawy Sąd uznał opinie biegłego z zakresu medycyny sądowej, a dotyczącą obliczenia stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego . W ocenie Sądu opinia wydana przez biegłego J. K., sporządzona po analizie wszystkich dowodów zebranych w sprawie, a przede wszystkim informacji przekazanych przez samego oskarżonego jest rzetelna, jasna i sporządzona zgodnie z zasadami sztuki. Oskarżony nie negował zresztą poczynionych przez biegłego ustaleń oraz wniosków końcowych. W podobny sposób Sąd ocenił wartość dowodową opinii wydanej przez biegłą I. W., jednakże po zmianie przez oskarżonego treści wyjaśnień opinia ta stała się nieprzydatną.

Reasumując, dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego i kształtując na tej podstawie swoje przekonanie, Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których wyprowadził wniosek co do winy oskarżonego w zakresie stawianego mu zarzutu.

Swoim zachowaniem opisanym w oskarżeniu K. G. wyczerpał ustawowe dyspozycje występku z art.178a § 4 k.k. , gdyż w dniu 20 września 2014 r. po spożyciu alkoholu w postaci 3 piw półlitrowych marki L. P. oraz 250 gram wódki czystej Wyborowej 40 % kierował po drodze publicznej na trasie z J. do R. motorowerem R. znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając około godziny 2.30 orientacyjnie 1,3 promila stężenia alkoholu we krwi, będąc wcześniej skazanym prawomocnie wyrokiem Sadu Rejonowego w Jarocinie z dnia 05 czerwca 2012 roku w sprawie II K189/12 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Wyjaśniając podstawę prawną kwalifikacji czynu zarzucanego oskarżonemu wskazać należy, iż przedmiotem ochrony przestępstwa z art. 178a k.k. jest życie, zdrowie i mienie człowieka. Jest to przestępstwo o charakterze powszechnym, a zatem dopuścić się go może każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Jest to przestępstwo umyślne, przy czym ustawodawca nie wprowadził rozgraniczenia pomiędzy formami zamiaru. Tak, więc dla bytu odpowiedzialności karnej z art. 178a k.k. niezbędne jest występowanie po stronie sprawcy świadomości znajdowania się w stanie nietrzeźwości lub odurzenia oraz kierowania w tym stanie w ruchu lądowym pojazdem określonego rodzaju. Wskazać należy także, iż stan nietrzeźwości, w jakim znajdował się oskarżony zgodnie z definicją wyrażoną w art. 115 § 16 k.k. to stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub też zawartość alkoholu w jednym dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. W niniejszej sprawie zauważyć należy zatem, iż K. G. pomimo świadomości, iż spożywał alkohol i że jest nietrzeźwy, podjął decyzję jazdy pojazdem mechanicznym po drodze publicznej z miejsca swojego zamieszkania do znajdującego się nieopodal sklepu, a był także uprzednio prawomocnie skazanym za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Sąd uznał więc, że okoliczności popełnienia czynu zarzucanego oskarżonemu nie budzą wątpliwości i na podstawie art.178a§ 4 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze tej kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą znaczne, bo sięgające ponad 1 promila stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego. Na wymiar kary istotny wpływ miała także nagminność przestępstw popełnianych przez nietrzeźwych kierowców na terenie właściwości okręgu (...) oraz okoliczności, w jakich oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa decydując się na kierowanie motorowerem uczęszczaną drogą. Jednakże zasadniczą okolicznością obciążającą oskarżonego jest jego dotychczasowa karalność i to głównie za przestępstwa kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Sąd jako okoliczność łagodzącą uwzględnił natomiast fakt częściowego przyznania się przez oskarżonego do zarzucanego mu przestępstwa. W ocenie Sądu postawa oskarżonego wyrażająca się w tym, iż w 2014 roku w krótkim czasie popełnił 3 przestępstwa i brak skruchy świadczy, że w wypadku K. G. cele postępowania karnego nie zostały dotychczas osiągnięte w szczególności poprzez pociągnięcie sprawcy do odpowiedzialności i trafne zastosowanie sankcji o charakterze wolnościowym. Kara wymierzona oskarżonemu jest zdaniem Sądu karą sprawiedliwą, adekwatną do stopnia winy, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, a w szczególności wagę naruszonych przez niego obowiązków, co do reguł bezpieczeństwa w ruchu drogowym, postaci zamiaru i obrazu osoby oskarżonego. Sąd uznał także, że orzeczona sankcja zadziała prewencyjnie tak na osobę K. G., jak i na całe społeczeństwo. W przekonaniu Sądu wymierzona kara wypełnia przesłanki zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a jej wymiar w formie kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, stanowi może aktualnie jedyną, wystarczającą penalizację zachowania oskarżonego i powinna uświadomić mu naganność jego postępowania i skutecznie odstraszyć go od podobnych zachowań w przyszłości.

Orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego wszelkich kategorii prawa jazdy na okres 3 lat uwzględnił w sposób należyty przy rozstrzygnięciu w zakresie wysokości tego środka karnego, te same okoliczności obciążające i łagodzące, które legły u podstaw wymiaru kary zasadniczej. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony decydując się na kierowanie motorowerem w stanie znacznej nietrzeźwości poważnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tym bardziej, że był już za podobne przestępstwa karany i z okoliczności tych nie wyciągnął żadnych pozytywnych wniosków.

Sąd orzekając w niniejszej sprawie na podstawie art. 4§ 1 k.k. zastosował przepisy materialnego prawa karnego sprzed jego nowelizacji w dniu 01.07.2015 roku jako względniejsze dla oskarżonego.

Odnośnie kosztów postępowania Sąd stanął na stanowisku, iż zarówno sytuacja majątkowa i rodzinna, jak i wysokość dochodów oskarżonego oraz rozmiar obciążeń finansowych związanych z zapadłym wyrokiem dają podstawy, by uznać, iż może on je ponosić bez ryzyka uszczerbku dla swojego niezbędnego utrzymania. Dlatego też zgodnie z art. 627 k.p.k i z art.17 ust. 1 ustawy z 23.06 1973 roku o opłatach w sprawach karnych obciążył oskarżonego poniesionymi w sprawie kosztami sądowymi, zwolnił go natomiast od ponoszenia opłaty. .

SSR Tomasz Janiec